

Strategie kwantowe w teorii gier

Adam Wyrzykowski

Uniwersytet Jagielloński

adam.wyrzykowski@uj.edu.pl

18 stycznia 2015

Plan prezentacji

- 1 Gra w odwracanie monety (PQ penny flip)
- 2 Podstawy klasycznej teorii gier
 - Wojna płci
 - Definicje i pojęcia
 - Równowagi Nasha w Wojnie płci
- 3 Strategie kwantowe w Wojnie płci
 - Kwantowanie Wojny płci
 - Kwantowa Wojna płci pod nieobecność splątania
 - Wpływ splątania na kwantową Wojnę płci
- 4 Kwantowy Paradoks więźnia

Gra w odwracanie monety (PQ penny flip)

Zasady gry

Gracze Q i P nie znają bieżącej orientacji monety ani ruchów przeciwnika.

Początkowo moneta jest ustawiona reszką do góry. Ruch każdego z graczy polega na odwróceniu monety lub pozostawieniu jej stanu bez zmian.

Kolejność ruchów jest następująca:

- pierwszy ruch gracza Q,
- ruch gracza P,
- kończący rozgrywkę ruch gracza Q.

Jeżeli końcowy stan monety to reszka, wygrywa Q, jeżeli orzeł – wygrywa P.

	NN	NF	FN	FF
N	-1	1	1	-1
F	1	-1	-1	1

Tabela : Tabela wypłat gracza P

Kwantowanie gry w odwracanie monety

$$|\psi\rangle = a|R\rangle + b|O\rangle$$

$$aa^* + bb^* = 1$$

$$|R\rangle \leftrightarrow \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \quad |O\rangle \leftrightarrow \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

Strategie klasyczne

Liniowa kombinacja odwrócenia monety z prawdopodobieństwem p i pozostawienia jej stanu bez zmian z pr-stwem $(1 - p)$:

$$U_P = p \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} + (1-p) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

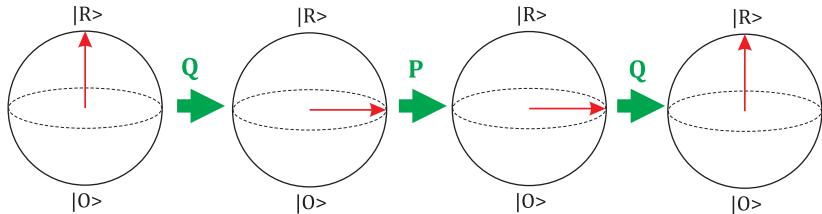
Strategie kwantowe

Operacje unitarne:

$$U_Q = \begin{pmatrix} c & d \\ d^* & -c^* \end{pmatrix},$$

gdzie $|c|^2 + |d|^2 = 1$.

Przewaga strategii kwantowych

$$|\psi_1\rangle = U_Q|R\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}}(|R\rangle + |O\rangle) \quad (1)$$

$$|\psi_2\rangle = U_P|\psi_1\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} \left(p \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} + (1-p) \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \right) \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} \quad (2)$$

$$|\psi_3\rangle = U_Q|\psi_2\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = |R\rangle \quad (3)$$

Wojna płci

		Bob	
		O	T
Alice	O	(α, β)	(γ, γ)
	T	(γ, γ)	(β, α)

$$\alpha > \beta > \gamma$$

Rysunek : Macierz wypłat (źródło obrazka [2]).

Definicje i pojęcia (cz. 1)

Statyczna gra o pełnej informacji

Każdy z graczy **zna dostępne strategie** innych i wynikające z nich wypłaty, ale poznają wybrane przez nich strategie dopiero wraz z **końcem gry**. Należy określić:

- liczbę graczy $i = 1, 2, \dots, N$;
- zbiory strategii dla każdego gracza $\{s_i^\alpha\}$;
- funkcje wypłaty $\$i = \$i(s_1, s_2, \dots, s_N)$, które przypisują i -temu graczowi liczbę rzeczywistą (wypłatę) w zależności od strategii wybranych przez wszystkich graczy.

W przypadku Wojny płci $i = 2$, zbiór strategii Alicji (Boba) to $\{O, T\}$, zaś funkcje wypłaty $\$1(s_1, s_2)$ oraz $\$2(s_1, s_2)$ są określone przez macierz wypłaty, np. $\$1(O, O) = \$2(T, T) = \alpha$.

Definicje i pojęcia (cz. 2)

Mocna dominacja strategii

Strategię i -tego gracza s_i nazywamy *ściśle zdominowaną* przez strategię \tilde{s}_i , jeżeli:

$$\$_i(s_1, \dots, s_i, \dots, s_N) < \$_i(s_1, \dots, \tilde{s}_i, \dots, s_N)$$

dla każdego wyboru $(s_1, \dots, s_{i-1}, s_{i+1}, \dots, s_N)$.

Równowaga Nasha

Zespół strategii $(s_1^*, s_2^*, \dots, s_N^*)$ stanowi *równowagę Nasha*, jeżeli dla każdego gracza i zachodzi:

$$\$_i(s_1^*, \dots, s_{i-1}^*, s_i^*, s_{i+1}^*, \dots, s_N^*) \geq \$_i(s_1^*, \dots, s_{i-1}^*, s_i, s_{i+1}^*, \dots, s_N^*)$$

dla każdej strategii s_i dostępnej dla i -tego gracza.

Definicje i pojęcia (cz. 3)

Strategie mieszane

Strategia mieszana dla i -tego gracza to rozkład prawdopodobieństwa, który przypisuje pr-stwo p_i^α każdej czystej strategii s_i^α ze zbioru strategii i -tego gracza. Wówczas $\$i(s_1, s_2, \dots, s_N)$ jest zastępowane przez funkcję *oczekiwanej wypłaty*:

$$\bar{\$}_i(\{p_1\}, \{p_2\}, \dots, \{p_N\}) = \sum_{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_N} p_1^{\alpha_1} p_2^{\alpha_2} \dots p_N^{\alpha_N} \$i(s_1^{\alpha_1}, s_2^{\alpha_2}, \dots, s_N^{\alpha_N})$$

Równowagi Nasha w Wojnie płci

p – prawdopodobieństwo, że Alicja wybierze operę, $p \in [0, 1]$

q – prawdopodobieństwo, że Bob wybierze operę, $q \in [0, 1]$

$$\bar{\$}_A(p, q) = p[q(\alpha - 2\gamma + \beta) + \gamma - \beta] + \beta + q(\gamma - \beta) \quad (4)$$

$$\bar{\$}_B(p, q) = q[p(\alpha - 2\gamma + \beta) + \gamma - \alpha] + \alpha + p(\gamma - \alpha) \quad (5)$$

$$\begin{cases} \bar{\$}_A(p^*, q^*) - \bar{\$}_A(p, q^*) = (p^* - p)[q^*(\alpha + \beta - 2\gamma) - \beta + \gamma] \geq 0 \\ \bar{\$}_B(p^*, q^*) - \bar{\$}_B(p^*, q) = (q^* - q)[p^*(\alpha + \beta - 2\gamma) - \alpha + \gamma] \geq 0 \end{cases} \quad (6)$$

$$p_{(1)}^* = 1, \quad q_{(1)}^* = 1$$

$$\bar{\$}_A(1, 1) = \alpha$$

$$\bar{\$}_B(1, 1) = \beta$$

$$p_{(2)}^* = 0, \quad q_{(2)}^* = 0$$

$$\bar{\$}_A(0, 0) = \beta$$

$$\bar{\$}_B(0, 0) = \alpha$$

$$p_{(3)}^* = \frac{\alpha - \gamma}{\alpha + \beta - 2\gamma}$$

$$q_{(3)}^* = \frac{\beta - \gamma}{\alpha + \beta - 2\gamma}$$

$$\bar{\$}_A = \bar{\$}_B = \frac{\alpha\beta - \gamma^2}{\alpha + \beta - 2\gamma}$$

Kwantowanie gry (cz. 1)

Reguła 1

Przestrzeń strategii Alicji S_A (Boba S_B) jest dwuwymiarową przestrzenią Hilberta:

$$|\psi\rangle = a|O\rangle + b|T\rangle, \quad |a|^2 + |b|^2 = 1.$$

Na początku gry ustala się dowolny początkowy stan $|\psi_{in}\rangle$ z przestrzeni $S = S_A \otimes S_B = (|OO\rangle, |OT\rangle, |TO\rangle, |TT\rangle)$.

Reguła 2

Ruch Alicji (Boba) polega na wykonaniu operacji unitarnej $A \in S_A$ ($B \in S_B$) na jej (jego) kubicie stanu $|\psi_{in}\rangle$. Końcowy stan wynosi $|\psi_{fin}\rangle = A \otimes B |\psi_{in}\rangle$.

Kwantowanie gry (cz. 2)

Reguła 3

Wartości $\bar{\$}_A$ i $\bar{\$}_B$ znajduje się obliczając kwadraty modułów rzutów stanu $|\psi_{fin}\rangle$ na wektory bazowe $|OO\rangle$, $|OT\rangle$, $|TO\rangle$, $|TT\rangle$, a następnie dodając uzyskane liczby przemnożone przez odpowiednie współczynniki z macierzy wypłat.

Reguła 4

Ostatecznie Alicja musi zagrać klasyczną strategię, która wynika z pomiaru na końcowym stanie kwantowym, tzn. z rzutowania $|\psi_{fin}\rangle$ na wektory bazowe S_A . Podobnie Bob.

Równowagi Nasha – faktoryzowalne stany $|\psi_{in}\rangle$ (cz. 1)

- Skoro $|\psi_{in}\rangle$ jest faktoryzowalny, można przyjąć bez straty ogólności $|\psi_{in}\rangle = |OO\rangle$.
- W bazie $\{|O\rangle, |T\rangle\}$ operacje Alicji i Boba mają postać:

$$A = \begin{pmatrix} a & b \\ -b^* & a^* \end{pmatrix} \quad B = \begin{pmatrix} c & d \\ -d^* & c^* \end{pmatrix},$$

gdzie $|a|^2 + |b|^2 = |c|^2 + |d|^2 = 1$.

- Stan końcowy wynosi zatem:

$$\begin{aligned} |\psi_{fin}\rangle &= A \otimes B |\psi_{in}\rangle = \\ &= ac|OO\rangle - ad^*|OT\rangle - b^*c|TO\rangle + b^*d^*|TT\rangle \end{aligned}$$

Równowagi Nasha – faktoryzowalne stany $|\psi_{in}\rangle$ (cz. 2)

Zgodnie z *Regułą 3* znajdujemy więc:

$$\bar{\$}_A = |a|^2[(\alpha + \beta - 2\gamma)|c|^2 - \beta + \gamma] + \beta + (\gamma - \beta)|c|^2 \quad (7)$$

$$\bar{\$}_B = |c|^2[(\alpha + \beta - 2\gamma)|a|^2 - \alpha + \gamma] + \alpha + (\gamma - \alpha)|a|^2 \quad (8)$$

Wynik ten jest identyczny jak uzyskany w klasycznej teorii gier, jeżeli $p = |a|^2$ oraz $q = |c|^2$. Równowagi Nasha:

- $(|a|^2 = 0, |c|^2 = 0)$ $|\psi_{fin}\rangle = |TT\rangle$ $\bar{\$}_A = \beta$ $\bar{\$}_B = \alpha$
- $(|a|^2 = 1, |c|^2 = 1)$ $|\psi_{fin}\rangle = |OO\rangle$ $\bar{\$}_A = \alpha$ $\bar{\$}_B = \beta$
- $\left(|a|^2 = \frac{\alpha - \gamma}{\alpha + \beta - 2\gamma}, |c|^2 = \frac{\beta - \gamma}{\alpha + \beta - 2\gamma}\right)$ $\bar{\$}_A = \bar{\$}_B = \frac{\alpha\beta - \gamma^2}{\alpha + \beta - 2\gamma}$
 $|\psi_{fin}\rangle = \frac{(\sqrt{\alpha - \gamma}|O\rangle - \sqrt{\beta - \gamma}|T\rangle) \otimes (\sqrt{\beta - \gamma}|O\rangle - \sqrt{\alpha - \gamma}|T\rangle)}{\alpha + \beta - 2\gamma}$

Nowe równowagi Nasha – stany splątane

$$|\psi_{in}\rangle = a|OO\rangle + b|TT\rangle, \quad |a|^2 + |b|^2 = 1$$

$$\rho_{fin}^{A(B)} = p|\rho_{in}^{A(B)}\rangle\langle I^\dagger + (1-p)C\rho_{in}^{A(B)}C^\dagger \quad (C|O\rangle = |T\rangle, C|T\rangle = |O\rangle)$$

1 $p_{(1)}^* = q_{(1)}^* = 1$

$$\bar{\$}_A(1, 1) = \alpha|a|^2 + \beta|b|^2 \quad \bar{\$}_B(1, 1) = \beta|a|^2 + \alpha|b|^2$$

2 $p_{(2)}^* = q_{(2)}^* = 0$

$$\bar{\$}_A(0, 0) = \beta|a|^2 + \alpha|b|^2 \quad \bar{\$}_B(0, 0) = \alpha|a|^2 + \beta|b|^2$$

3 $p_{(3)}^* = \frac{(\alpha-\gamma)|a|^2 + (\beta-\gamma)|b|^2}{\alpha + \beta - 2\gamma} \quad q_{(3)}^* = \frac{(\alpha-\gamma)|b|^2 + (\beta-\gamma)|a|^2}{\alpha + \beta - 2\gamma}$

$$\bar{\$}_A(p_{(3)}^*, q_{(3)}^*) = \bar{\$}_B(p_{(3)}^*, q_{(3)}^*) = \frac{\alpha\beta + (\alpha - \beta)^2|a|^2|b|^2 - \gamma^2}{\alpha + \beta - 2\gamma}$$

Ostateczny kompromis

1. Brak samotnych wieczorów

$$\bar{\$}_A(1, 1) + \bar{\$}_B(1, 1) = \bar{\$}_A(0, 0) + \bar{\$}_B(0, 0) = \alpha + \beta$$

2. Równowagi Nasha 1 i 2 można "połączyć"

$$\begin{cases} \bar{\$}_A(1, 1) - \bar{\$}_A(0, 0) = (\alpha - \beta)(|a|^2 - |b|^2) \\ \bar{\$}_B(1, 1) - \bar{\$}_B(0, 0) = (\alpha - \beta)(|b|^2 - |a|^2) \end{cases} \xrightarrow{\text{kompromis}} |a| = |b| = \frac{1}{\sqrt{2}}$$

3. Najlepsza strategia

$$|\psi_{in}\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} (|OO\rangle + |TT\rangle) = |\psi_{fin}\rangle$$

$$(p^* = 0, q^* = 0) \text{ albo } (p^* = 1, q^* = 1) \Rightarrow \bar{\$}_A = \bar{\$}_B = \frac{\alpha + \beta}{2}$$

Paradoks więźnia – klasyczne i kwantowe sformułowanie

	Bob: C	Bob: D
Alice: C	(3,3)	(0,5)
Alice: D	(5,0)	(1,1)

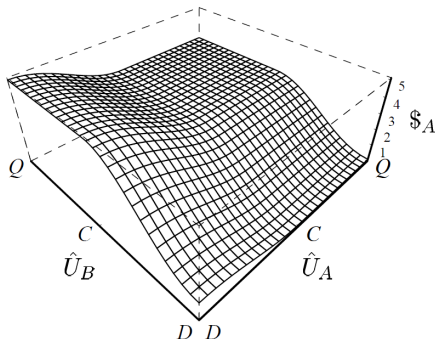
$$|\psi_f\rangle = J^\dagger(U_A \otimes U_B)J|CC\rangle \quad (9)$$

$$U(\theta, \phi) = \begin{pmatrix} e^{i\phi} \cos \theta/2 & \sin \theta/2 \\ -\sin \theta/2 & e^{-i\phi} \cos \theta/2 \end{pmatrix} \quad (10)$$

$$U(0,0) = C = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \quad U(\pi,0) = D = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \quad U(0, \frac{\pi}{2}) = Q = \begin{pmatrix} i & 0 \\ 0 & -i \end{pmatrix}$$

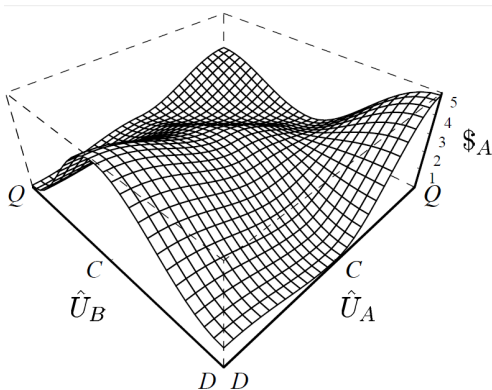
$$J = \exp \left[\frac{i\gamma D \otimes D}{2} \right] \quad \gamma \in [0, \pi/2] - \text{wsp. splątania} \quad (11)$$

Paradoks więźnia - gra separowalna ($\gamma = 0$)

Rysunek : Wyplata Alicji w grze separowalnej. Na wykresie wybrano specjalną parametryzację, w której U_A i U_B zależą tylko od jednego parametru $t \in [-1, 1]$: przyjmujemy $U_A = U(t\pi, 0)$ dla $t \in [0, 1]$ oraz $U_A = U(0, -t\pi/2)$ dla $t \in [-1, 0)$ (podobnie dla Boba). Zdrada D odpowiada $t = 1$, współpraca C to $t = 0$, a strategia Q jest reprezentowana przez $t = -1$ (źródło obrazka [3]).

Paradoks więźnia - maksymalne splątanie ($\gamma = \pi/2$)

Rysunek : Wyплата Alicji w grze o maksymalnym splątaniu (źródło obrazka [3]).

Podsumowanie

- Poszerzenie przestrzeni dostępnych strategii o strategie kwantowe może prowadzić do powstawania nowych równowag Nasha i znikania dotychczasowych.
- Zastosowanie strategii kwantowych może prowadzić do rozwiązań korzystniejszych dla obu graczy, klasycznie niedostępnych.
- Szczególną rolę w grach kwantowych spełnia splątanie stanu, na którym operacje mogą wykonywać gracze.
- Gracz dysponujący strategią kwantową grający przeciwko graczowi korzystającemu wyłącznie ze strategii klasycznych na ogół będzie posiadać przewagę.

Literatura

[1] David A. Meyer (1999)

Quantum strategies

Physical Review Letters 82 (5), 1052–1055.

[2] L. Marinatto, T. Weber (2000)

A quantum approach to static games of complete information

Physics Letters A 272, 291–303.

[3] J. Eisert, M. Wilkens, M. Lewenstein (1999)

Quantum games and quantum strategies

Physical Review Letters 83 (15), 3077–3080.

[4]

[http://mindyourdecisions.com/blog/2012/09/11/
quantum-coin-flipping-game-theory/](http://mindyourdecisions.com/blog/2012/09/11/quantum-coin-flipping-game-theory/)